

Od redakcji

Zeszyt 9/2019 „Inżynierii i Budownictwa” jest dedykowany Profesorowi Leonardowi Runkiewiczowi, obchodzącemu jubileusz 80-lecia urodzin – cenionemu naukowcowi, specjalście w dziedzinie inżynierii lądowej, wieloletniemu pracownikowi Instytutu Techniki Budowlanej, Politechniki Warszawskiej i innych polskich uczelni, działaczowi społecznemu Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa i jego członkowi honorowemu, osobie, która swoją działalnością bez reszty służyła i służy rozwojowi polskiej nauki i budownictwa, od lat autorowi i bliskiemu współpracownikowi redakcji naszego czasopisma.

Jubilatowi serdecznie gratulujemy Jego osiągnięć i twórczej postawy w działaniach na rzecz rozwoju nauki i polskiego budownictwa. Składamy serdeczne podziękowania za stworzone dzieła, za wieloletnią współpracę autorską i wspieranie wydawania czasopisma. Życzymy zdrowia oraz rozsiewania wszelkiego dobra, służącego społeczności budowlanej i Polsce.

Szczególne podziękowania za współpracę składamy Autorom artykułów oraz Profesorowi Andrzejowi Garbaczowi – dziekanowi Wydziału Inżynierii Lądowej PW i Doktorowi Robertowi Geryło – dyrektorowi ITB. Wyrażamy nadzieję, że zeszyt zainteresuje naszych Czytelników.

Jubileusz 80-lecia urodzin prof. dr. hab. inż. Leonarda Runkiewicza

Niżej przedstawiono biogram Profesora, znanego naukowca i specjalisty w dziedzinie inżynierii lądowej, wieloletniego pracownika Instytutu Techniki Budowlanej i Politechniki Warszawskiej.

Leonard Runkiewicz urodził się 25 sierpnia 1939 r. w Górze Grabowiec na Zamojszczyźnie. Studia ukończył w 1961 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera budownictwa lądowego na Wydziale Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej. Pracę zawodową rozpoczął w 1960 r. na macierzystej uczelni – w Katedrze Teorii Sprężystości i Plastyczności, kierowanej przez profesora *Wacława Olszaka*. Pracując w Katedrze, oprócz zajęć dydaktycznych, brał udział w pracach naukowo-badawczych z dziedziny mechaniki stosowanej oraz w pracach naukowo-usługowych z zakresu oceny istniejących konstrukcji inżynierskich.

Jednocześnie z pracą na uczelni zdobywał praktykę w biurach projektów, gdzie zajmował się projektowaniem konstrukcji budowlanych przemysłu hutniczego, szczególnie walcowni Huty Warszawa, a także projektów konstrukcyjnych z zakresu budownictwa ogólnego, komunalnego i inżynierii lądowej; m.in. zaprojektował szereg elementów konstrukcyjnych dworca Warszawa Śródmieście.

W latach 1963–1965 pracował w wykonawstwie budowlanym, kolejno na stanowiskach kierownika budowy, głównego inżyniera i zastępcy dyrektora ds. technicznych. W roku 1964 uzyskał uprawnienia budowlane w specjalności inżynierijno-konstrukcyjnej.

W 1965 r. podjął pracę w Instytucie Techniki Budowlanej, gdzie był m.in. kierownikiem Zakładu Elektronicznej Techniki Obliczeniowej (1975–1981) i kierownikiem Zakładu Konstrukcji Budowlanych (1981–2002). Obecnie pracuje nadal na stanowisku profesora.

W 1971 r. Jubilat obronił w Instytucie Techniki Budowlanej rozprawę doktorską pt. „Dobór parametrów technicznych badań radiograficznych konstrukcji budowlanych”, stanowiącą przyczynek do rozwoju nieniszczących metod badań konstrukcji, i uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. W 1981 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie budownictwo, specjalności

konstrukcje budowlane i budownictwo ogólne. Sześć lat później otrzymał, nadany przez Radę Państwa, tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych.

Profesor *Leonard Runkiewicz* należy do pionierów wprowadzających i rozwijających metody nieniszczące w budownictwie polskim. Współpracował przy organizacji VII Światowego Kongresu Badań Nieniszczących w 1973 r. w Warszawie i VIII Kongresu Badań Nieniszczących w Moskwie, a także trzech Krajowych Sympozjów Badań Nieniszczących w Budownictwie (organizatorami byli Instytut Techniki Budowlanej i Politechnika Wrocławska) oraz ponad 40 corocznych Krajowych Konferencji Badań Nieniszczących (KKBN). Za wybitne zasługi w obszarze nieniszczących badań materiałowych i diagnostycznych został uhonorowany prestiżowym Medalem im. prof. Zdzisława Pawłowskiego, przyznanym w 2018 r. przez Polskie Towarzystwo Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej.

Z Instytutem Techniki Budowlanej jest związany główny dorobek naukowy prof. *Leonarda Runkiewicza*, dotyczący m.in. zasad oceny jakości, nośności i niezawodności konstrukcji inżynierskich, analiz i doskonalenia projektowania konstrukcji żelbetowych oraz zagadnień bezpieczeństwa, niezawodności, diagnostyki i badań konstrukcji budowlanych, w tym szczególnie badań nieniszczących (sklerometrycznych, ultradźwiękowych, radiologicznych).

Profesor jest wieloletnim członkiem Rady Naukowej Instytutu; w 1995 r. objął funkcję przewodniczącego Komisji ds. Stopni i Awansów Naukowych w ITB, którą pełnił przez 20 lat. Od 2008 do 2011 roku był wiceprzewodniczącym, a w latach 2015–2017 przewodniczącym Rady Naukowej ITB.

Poza pracami naukowo-badawczymi w ITB Jubilat organizował i wykonywał prace badawczo-konstrukcyjne związane z oceną i diagnostyką odpowiedzialnych i trudnych konstrukcji żelbetowych, m.in. silosów, zbiorników i wież, a także obiektów przemysłowych w fabrykach papieru i celulozy,

siłowniach wodnych, zakładach petrochemicznych, oczyszczalniach ścieków, cementowniach, hutach, fabrykach motoryzacyjnych, stadionach sportowych oraz obiektach zabytkowych. Najczęściej były to silosy, zbiorniki, wieże, maszty, a także budynki, mosty, wiadukty i hale sportowe.

Profesor *Leonard Runkiewicz* był głównym prowadzącym ponad 150 tematów badawczych oraz członkiem zespołów wykonawczych ponad 80 prac naukowo-badawczych, 10 projektów norm, a także około 40 wytycznych lub instrukcji wykonania i odbioru robót budowlanych. Wykaz prac naukowych i publikacji Profesora obejmuje ponad 600 pozycji, w tym monografie i rozprawy (około 40), artykuły i referaty naukowe (około 400) oraz podręczniki i skrypty (ponad 10).

Oprócz prac w Instytucie Techniki Budowlanej wykonywał także opinie prac z innych ośrodków badawczo-projektowych oraz brał udział przy opracowywaniu orzeczeń jako rzeczoznawca budowlany. Brał także udział w działalności Grup Roboczych CEN, RILEM, Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Komisji Normalizacyjnych (Komitetów Technicznych) PKN, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Od 1970 r. jest działaczem społecznym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Był w PZITB przewodniczącym Koła w Instytucie Techniki Budowlanej, wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału Warszawskiego, sekretarzem generalnym (1987–1990) i członkiem Zarządu Głównego. Od wielu lat jest przewodniczącym Komitetu Rzeczoznawstwa Budowlanego oraz członkiem i wiceprzewodniczącym Rady Programowej Czasopism PZITB. Był działaczem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT (Rad i Komitetów), a także Rad Naukowych Ośrodków Badawczo-Rozwojowych Budownictwa, Rad Zarządzających ds. Aprobacji i Certyfikacji oraz szeregu Kolegiów Naukowo-Technicznych.

Jednocześnie z pracą w Instytucie Techniki Budowlanej, od 1990 r. Jubilat prowadził wykłady, a także prace dyplomowe z dziedziny konstrukcji żelbetowych i budownictwa uprzemysłowionego na Politechnikach Lubelskiej, Świętokrzyskiej oraz (również obecnie) Warszawskiej. Ponadto był wykładowcą na studiach podyplomowych, m.in. Politechnik: Warszawskiej, Krakowskiej, Białostockiej, Poznańskiej, Szczecińskiej, Rzeszowskiej i Lubelskiej. Był promotorem 10 przewodów doktorskich oraz ponad 240 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich, recenzentem 12 prac habilitacyjnych, ponad 20 prac doktorskich i wniosków o nadanie tytułu profesora, a także recenzentem wydawniczym wielu książek i monografii. Był także przewodniczącym komisji doktorskich i egzaminatorem w ponad 50 przewodach doktorskich w ITB oraz na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej i Lubelskiej.

Jubilat całe swoje życie zawodowe związał nie tylko z szeroko rozumianym środowiskiem akademickim, ale ściśle współpracował z jednostkami gospodarczymi. Wykonał ponad 600 ekspertyz istniejących obiektów budowlanych budownictwa ogólnego, przemysłowego i specjalnego o konstrukcji żelbetowej i z betonu sprężonego oraz konstrukcji skomplikowanych i pionierskich, a także budownictwa zabytkowego.

Profesor jest zaangażowany w upowszechnianie wiedzy, m.in. przez uczestnictwo w pracach wielu komitetów redakcyjnych. Obecnie jest przewodniczącym Komitetu Redakcyjnego ITB serii wydawniczych: „Projektowanie według eurokodów”, „Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych” oraz „Instrukcje, Wytyczne, Poradniki”. Jest również członkiem Rady Programowej Wydawnictw

ITB, członkiem rad programowych krajowych wydawnictw budowlanych, m.in. czasopisma „Builder”, „Przegląd Budowlany”, „Inżynieria i Budownictwo”, „Budownictwo i Prawo”, oraz Komitetów Naukowych i Komitetów Honorowych wielu cyklicznych konferencji naukowo-technicznych.

Profesor był i jest organizatorem, współorganizatorem i przewodniczącym Komitetów Naukowych lub członkiem wielu komitetów konferencji naukowo-technicznych. m.in. konferencji w Szczecinie, zamienionych w latach 90. ubiegłego wieku na konferencje „Awarie budowlane” w Międzyzdrojach. Nieprzerwanie od 1990 r. jest współorganizatorem i kierownikiem naukowym konferencji „Ekologia a budownictwo” w Bielsku-Białej oraz konferencji „Warsztat pracy rzeczoznawcy budowlanego” w Cedzynie koło Kielc.

O uznaniu dla dorobku naukowego, naukowo-technicznego i wdrożeniowego świadczą liczne odznaczenia i wyróżnienia Profesora, a wśród nich Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal 100-lecia Odzyskania Niepodległości. Otrzymał także liczne nagrody państwowe, resortowe, uczelniane, związkowe i stowarzyszeniowe oraz wielu organizacji zawodowych i społecznych, w tym „Złotą Odznakę z Diamentem PZITB”, „Złotą Odznakę za Zasługi dla Warszawy” oraz „Złotą Honorową Odznakę NOT”. Krajowy Zjazd Delegatów PZITB w Szczecinie w roku 2012 nadał Profesorowi najwyższe wyróżnienie – godność członka honorowego PZITB.

Działalność Profesora nie ogranicza się wyłącznie do sfery naukowej i zawodowej. Jego największym hobby są wędrówki i wspinaczki górskie. Jest zdobywcą wielu szczytów na wszystkich kontynentach, w tym m.in. Kilimandżaro, Fudzi, Góry Kościuszki czy Annapurny, gdzie doszedł do wysokości powyżej 6000 m.

Profesor był członkiem Rady Naczelnej Spółdzielczości Budowlano-Mieszkaniowej oraz wieloletnim przewodniczącym Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej Ursynów-Natolin (nadzór budowy Ursynowa).

W podsumowaniu tej skrótkowo zarysowanej sylwetki naukowej i zawodowej Jubilata należy podkreślić takie cechy Jego charakteru, jak skromność, życzliwość, koleżeńskość, prawdomówność, a także nieprzerwany wysiłek w pracy na rzecz krajowych środowisk naukowych i inżynierskich w budownictwie. Jubilat należy do osób chętnie dzielących się swoją wiedzą i doświadczeniem. Był i jest cenionym działaczem społecznym, niezawodnym Kolegą, wybitnym nauczycielem akademickim, wielkim autorytetem naukowym i zawodowym.

Mgr inż. Jan Sieczkowski

* * *

Profesor *Leonard Runkiewicz* całe swoje życie zawodowe jest związany z Instytutem Techniki Budowlanej. Tutaj prowadził wiele badań doświadczalnych i analitycznych związanych z bezpieczeństwem konstrukcji oraz zdobywał kolejne stopnie naukowe. Wśród bogatego dorobku Jubilata na podkreślenie zasługuje działalność mentorska w stosunku do młodych naukowców, co poświadczają m.in. 44 zakończone w ITB przewody doktorskie w latach 1995–2015, gdy Profesor był Przewodniczącym Komisji ds. Stopni i Awansów Naukowych Rady Naukowej w ITB.

Z okazji pięknego Jubileuszu 80-lecia urodzin i 60 lat pracy, w tym 55 lat w ITB, życzymy Panu Profesorowi wielu lat w pełnym zdrowiu, wszelkiej pomyślności oraz dalszych osiągnięć w pracy na rzecz Instytutu i polskiego budownictwa.

Dr inż. Robert Geryło
dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej